

Sygn. akt II K 1542/14

WYROK ZAOCZNY W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 05 lutego 2015 r.

Sąd Rejonowy w Jeleniej Górze Wydział II Karny w składzie:

Przewodniczący SSR Aleksandra Grzelak - Kula

Protokolant Dagmara Nowicka

po rozpoznaniu w dniu 05 lutego 2015 r.

s p r a w y **B. D.**

syna Z. i G. z d. S.

urodzonego dnia (...) w J.

oskarżonego o to, że:

w dniu 29 lipca 2014r. w J. województwo (...) znajdując się w stanie nietrzeźwości wynoszącym 1,52 mg/dm³ alkoholu w wydychanym powietrzu prowadził w ruchu lądowym samochód m-ki „A. (...)” nr rej. (...) przy czym zarzucanego mu czynu dopuścił się będąc wcześniej prawomocnie skazany wyrokiem Sądu Rejonowego w Jeleniej Górze o sygnaturze akt II K 477/11 z dnia 01.07.2011r. za czyn z art. 178a § 1 k.k. zmienionego następnie wyrokiem Sądu Okręgowego w Jeleniej Górze o sygnaturze akt VI Ka 439/11 z dnia 04.11.2011 r.,

to jest o czyn z art. 178a § 4 k.k. :

I. oskarżonego **B. D.** uznaje za winnego popełnienia zarzucanego mu czynu, tj. występku z art. 178a § 4 k.k. i za to na podstawie art. 178a § 4 k.k. wymierza mu karę 5 (pięciu) miesięcy pozbawienia wolności;

II. na podstawie art. 42 § 2 k.k. orzeka wobec oskarżonego **B. D.** środek karny w postaci zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych w ruchu lądowym na okres 3 (trzech) lat;

III. na podstawie art. 63 § 2 k.k. na poczet orzeczonego środka karnego zakazu prowadzenia pojazdów zalicza oskarżonemu **B. D.** okres zatrzymania prawa jazdy od dnia 29 lipca 2014 r. do dnia 05 lutego 2015 r.;

IV. na podstawie art. 49 § 2 k.k. orzeka wobec oskarżonego **B. D.** świadczenie pieniężne w kwocie 100 (stu) złotych na rzecz Funduszu Pomocy Pokrzywdzonym oraz Pomocy Postpenitencjarnej;

V. na podstawie art. 624 § 1 k.p.k. zwalnia oskarżonego **B. D.** od zapłaty na rzecz Skarbu Państwa kosztów sądowych w całości.

UZASADNIENIE

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 29 lipca 2014 r. około godziny 17:00 B. D. zajechał samochodem osobowym marki A. (...) o nr rej. (...) na stację benzynową w J. przy ul. (...). Następnie prowadził ten pojazd ulicą (...). Wcześniej tego dnia pił piwo. W jego organizmie w chwili prowadzenia samochodu znajdował się alkohol w stężeniu 1,52 mg/dm³ wydychanego powietrza. B. D. był już skazany za popełnienie występku z art. 178a § 1 k.k. wyrokiem Sądu Rejonowego w Jeleniej Górze z dnia 1

lipca 2011 r. w sprawie II K 477/11 na karę grzywny, który został następnie zmieniony wyrokiem Sądu Okręgowego w Jeleniej Górze z dnia 4 listopada 2011 r. wydanym w sprawie VI Ka 439/11 w zakresie zaliczenia okresu zatrzymania oraz środka karnego zakazu prowadzenia pojazdów.

dowód: częściowo wyjaśnienia B. D. k. 13-14, 20-21, 38-39, 71

zeznania M. Z. k. 15-16, 71

protokół badania trzeźwości k. 2

świadcstwo wzorcowania k. 3

notatka urzędowa k. 1

notatka urzędowa z wydrukiem k. 17

odpisy wyroków k. 43, 45

informacja k. 26

B. D. ma 51 lat. Nie pracuje, utrzymuje się z oszczędności. Z wykształcenia jest technikiem mechanikiem. Był karany za przestępstwa. W chwili popełnienia zarzucanego mu czynu nie miał zniesionej ani w znacznym stopniu ograniczonej zdolności rozpoznania jego znaczenia i pokierowania swoim postępowaniem.

dowód: wyjaśnienia B. D. k. 13-14

dane o karalności k. 41-42

opinia sądowo-psychiatryczna k. 30-31

Oskarżony przyznał się częściowo do popełnienia zarzucanego mu czynu i wyjaśnił, że w dniu zdarzenia pił piwo. Początkowo zakwestionował wynik badania jego trzeźwości twierdząc, że policjant pomylił się wpisując tak wysokie stężenie alkoholu.

W kolejnych wyjaśnieniach, po okazaniu mu wyniku badania trzeźwości, oskarżony przyznał, że stężenie alkoholu w jego organizmie mogło być tak wysokie.

Sąd zważył, co następuje:

Sąd ocenił wyjaśnienia oskarżonego za wiarygodne w części, tj. w tej, w której znajdują one potwierdzenie w pozostałych dowodach.

Sąd odmówił wiary tej relacji B. D., w której zaprzeczył, by znajdował się w stanie nietrzeźwości wynoszącym 1,52 mg/dm³ alkoholu w wydychanym powietrzu. Są one sprzeczne z jego późniejszymi wyjaśnieniami oraz z wynikami badania jego trzeźwości. W aktach sprawy znajduje się protokół badania tego stanu wskazujący na taką właśnie wartość, tj. 1,52 mg/dm³ alkoholu w wydychanym powietrzu, a także wydruk z urządzenia, który jest zbieżny z tym protokołem. Z notatki urzędowej dołączonej do wydruku wynika natomiast, dlaczego na obu dokumentach są różne godziny. Ponieważ urządzenie ma na stałe ustawiony czas zimowy, przyjęć należy, że badanie wykonane 29 lipca 2014 r. jest przesunięte o godzinę do tyłu w stosunku do czasu rzeczywistego. Nie ma więc wątpliwości co do rzetelności i prawdziwości wykonanego pomiaru oraz tego, że dotyczy on oskarżonego.

W pozostałym zakresie wyjaśnienia oskarżonego nie nasuwają wątpliwości. B. D. przyznał, że niewiele wcześniej przed zatrzymaniem pił alkohol, nie kwestionował prowadzenia pojazdu. Miejsce jego prowadzenia w świetle wyjaśnień oskarżonego, zeznań M. Z. oraz treści notatki urzędowej ze zdarzenia jest jednoznacznie określone.

Sąd ocenił jako wiarygodne zeznania świadka M. Z.. Jest on osobą obcą dla oskarżonego, która w ramach swoich obowiązków służbowych wykonywała czynności z oskarżonym. Jego zeznania są zbieżne z dokumentami – przede wszystkim tymi dotyczącymi badania stanu trzeźwości B. D..

Sąd dał wiarę dowodom z dokumentów zgromadzonym w sprawie. Wszystkie zostały sporządzone we właściwej formie, przez powołane do tego osoby. Pomimo początkowego kwestionowania wyniku badania stężenia alkoholu w wydychanym powietrzu przez oskarżonego, przyjął on następnie wynik tego badania jako własny.

Z ustaleń Sądu wynika, że B. D. około godziny 17:00 prowadził pojazd A., czyli pojazd mechaniczny ulicą (...) w J., a więc w ruchu lądowym, a w tym czasie stężenie alkoholu w jego organizmie wynosiło 1,52 mg/dm³, co oznacza, że był w stanie nietrzeźwości. Oskarżony był już wcześniej skazany za popełnienie występku z art. 178a § 1 k.k. Tym samym wypełnił znamiona występku z art. 178a § 4 k.k.

Oskarżony działał świadomie – wiedział, ile alkoholu wypił, skoro podał to podczas przesłuchania, naruszył oczywisty zakaz prowadzenia pojazdów mechanicznych w stanie nietrzeźwości mając jednocześnie świadomość, że był już raz skazany za prowadzenie pojazdu w stanie nietrzeźwości. Nie ma wątpliwości co do tego, że był poczytalny w chwili popełnienia przestępstwa.

Stopień społecznej szkodliwości popełnionego przez oskarżonego czynu jest znaczny. Na taką ocenę wpływ ma przede wszystkim bardzo stężenie alkoholu w organizmie oskarżonego, które w oczywisty i znaczący sposób wpływa na zdolność prowadzenia pojazdów. Oskarżony poruszał się około godziny 17:00 w dzień powszedni jedną z głównych ulic J..

Sąd uznał, że kara i środek karny zaproponowane we wniosku Prokuratora w trybie art. 335 k.p.k. nie spełnią celów postępowania i stanowiło to podstawę nieuwzględnienia wniosku.

Wobec sprawców przestępstwa z art. 178a § 4 k.k. praktycznie wyłączona jest możliwość warunkowego zawieszenia wykonania kary, o czym stanowi art. 69 § 4 k.k. ograniczający możliwość zastosowania tej instytucji do szczególnie uzasadnionych przypadków. Przypadek oskarżonego takim nie jest. Należy bowiem podkreślić, że B. D. był już skazany za przestępstwo z art. 178a § 1 k.k. na karę grzywny. Kara ta nie przestrzegła go jednak przed popełnieniem kolejnego podobnego przestępstwa i to w trzy lata po popełnieniu pierwszego. Oskarżony nie daje gwarancji, że nie popełni ponownie przestępstwa, skoro zlekceważył już raz karę wymierzoną za takie samo przestępstwo. Sytuacja, w jakiej się znalazł, nie była wyjątkową, oskarżony był świadom spożywania alkoholu, a mimo to prowadził samochód.

Kierując się dyrektywami wymiaru kary Sąd doszedł ponadto do przekonania, że kara pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania nie spełniłaby wobec oskarżonego swojego celu prewencyjnego, skoro dane o jego karalności wskazują na to, że oskarżony jest osobą skłoną do naruszania prawa, a w związku z tym potrzeba na niego oddziaływać surowiej.

Występek z art. 178a § 4 k.k. zagrożony jest karą pozbawienia wolności od 3 miesięcy do 5 lat. Wobec oskarżonego nie było możliwe nadzwyczajne złagodzenie kary poprzez wymierzenie kary łagodniejszego rodzaju niż kara pozbawienia wolności, ponieważ przepis art. 58 § 4 k.k. taką możliwość wprost wyłącza.

Skoro ustawodawca wprowadzając do Kodeksu karnego nowe przestępstwo z art. 178a § 4 k.k. zdecydował jednocześnie o wyżej wskazanych obostrzeniach, oznacza to, że celem takiego działania było co do zasady surowsze oddziaływanie na sprawców tego występku, a stosowanie warunkowego zawieszenia wykonania kary pozbawienia wolności byłoby nadużyciem i obejściem przepisu art. 69 § 4 k.k., jeżeli nie zachodzi szczególnie uzasadniony wypadek.

Skazując oskarżonego za popełnione przestępstwo Sąd zobowiązany był orzec środek karny w postaci zakazu prowadzenia pojazdów. Ponieważ oskarżony prowadził pojazd mechaniczny, Sąd orzekł zakaz prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych w ruchu lądowym. Jego okres Sąd określił na 3 lata. Został on przez Sąd orzeczony powyżej dolnej granicy wynoszącej rok, ponieważ stężenie alkoholu w organizmie oskarżonego było bardzo

wysokie. W ocenie Sądu zachodzi potrzeba wyeliminowania B. D. z grona kierowców przez taki okres, ponieważ swoim nieodpowiedzialnym zachowaniem stwarza duże zagrożenie dla bezpieczeństwa w ruchu drogowym oraz bezpieczeństwa innych jego uczestników.

Na poczet tego okresu Sąd zaliczył oskarżonemu okres zatrzymania prawa jazdy od dnia popełnienia przestępstwa do dnia wydania wyroku.

W związku ze skazaniem oskarżonego za czyn z art. 178a § 4 k.k. Sąd uznał za stosowne orzeczenie wobec niego świadczenia pieniężnego na rzecz Funduszu Pomocy Pokrzywdzonym oraz Pomocy Postpenitencjarnej. Jest to dodatkowe świadczenie o charakterze finansowym, które wzmocni oddziaływanie wyroku jako całości. Kwota tego środka karnego dostosowana jest do możliwości majątkowych oskarżonego.

Sąd zwolnił oskarżonego kosztów sądowych, ponieważ nie jest on osobą majątną i zachodzi przypuszczenie, że uiszczenie tych kosztów byłoby dla niego nadmiernie uciążliwe.